

**Uchwała Nr XV/158/16
Rady Powiatu w Goleniowie
z dnia 22 września 2016 r.**

w sprawie rozpatrzenia skargi

Na podstawie art. 12 pkt 11 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2016 r. poz. 814) oraz w związku z art. 228, art. 229 pkt 4 i art. 237 § 1 i 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 23) oraz w związku z § 15 ust. 1 Statutu Powiatu Goleniowskiego (Dz. Urz. Woj. Zach. z 2016 r. poz. 1736)

Rada Powiatu w Goleniowie uchwala, co następuje:

§ 1. Po rozpatrzeniu skargi mieszkańców Redła przekazanej w dniu 14 września 2016 r. na Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Goleniowie uznaje się skargę za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Powiatu w Goleniowie.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Powiatu

Kazimierz Ziemba

Uzasadnienie

W dniu 14 września 2016 r. Kuratorium Oświaty w Szczecinie przekazało do Rady Powiatu w Goleniowie skargę Magdaleny i Kazimierza Sulikowskich na działanie Dyrektora Powiatowego Centrum Pomocy Rodzinie w Goleniowie.

Z treści skargi wynika, iż Skarżący kwestionują egzekwowanie przez jednostkę alimentów od Skarżących na małoletnie dzieci Skarżących przebywające w placówce w Goleniowie.

Zgodnie z przepisem art. 229 pkt 4 KPA skarga podlega rozpoznaniu przez Radę Powiatu.

W sprawie uzyskano również stanowisko Dyrektora PCPR, z którego wynika, iż sprawa dotyczy trojga nieletnich dzieci Skarżących, które umieszczone są na mocy prawomocnego orzeczenia sądowego w pieczy zastępczej w Placówce Opiekuńczo – Wychowawczej nr 1 w Goleniowie. Również na mocy prawomocnego orzeczenia sądowego od Skarżących zasądzone alimenty na rzecz wymienionych dzieci, w kwotach odmiennych od wskazanych w skardze – po 50 i 100 złotych miesięcznie. Skarżący nie wywiązują się z obowiązku alimentacyjnego. Poza różnicą co do kwot, która zapewne spowodowana jest zsumowaniem należności przez Skarżących, ustalenia powyższe są zbieżne z treścią skargi.

Wskazać należy, iż zarówno kwestia umieszczenia dzieci w placówce, jak i obciążenia Skarżących obowiązkiem zapłaty alimentów – i ich wysokości, są bezsporne i potwierdzone prawomocnymi orzeczeniami sądowymi wydanymi na podstawie obowiązujących w Polsce przepisów, umożliwiających Skarżącym czynny udział w postępowaniu. Kwestionowanie orzeczeń sądowych w postępowaniu skargowym nie jest możliwe, z uwagi na rozdzielną charakter tych postępowań.

Legitymację Dyrektora jednostki do dochodzenia świadczeń alimentacyjnych uzasadnia treść przepisu art. 38 ustawy z dnia 9 czerwca 2001 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, który wprost w ust. 2 przewiduje obowiązek dochodzenia świadczeń po upływie roku od umieszczenia dziecka w pieczy zastępczej (okres ten jak wynika z materiałów sprawy już upłynął).

Wobec tak ustalonego stanu faktycznego brak jest podstaw dla uznania skargi za zasadną, o czym należy powiadomić Skarżących z pouczeniem o treści przepisu art. 239 § KPA:

W przypadku gdy skarga, w wyniku jej rozpatrzenia, została uznana za bezzasadną i jej bezzasadność wykazano w odpowiedzi na skargę, a skarżący ponowił skargę bez wskazania nowych okoliczności - organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy - bez zawiadamiania skarżącego.

Wnioskodawca: Komisja Rewizyjna